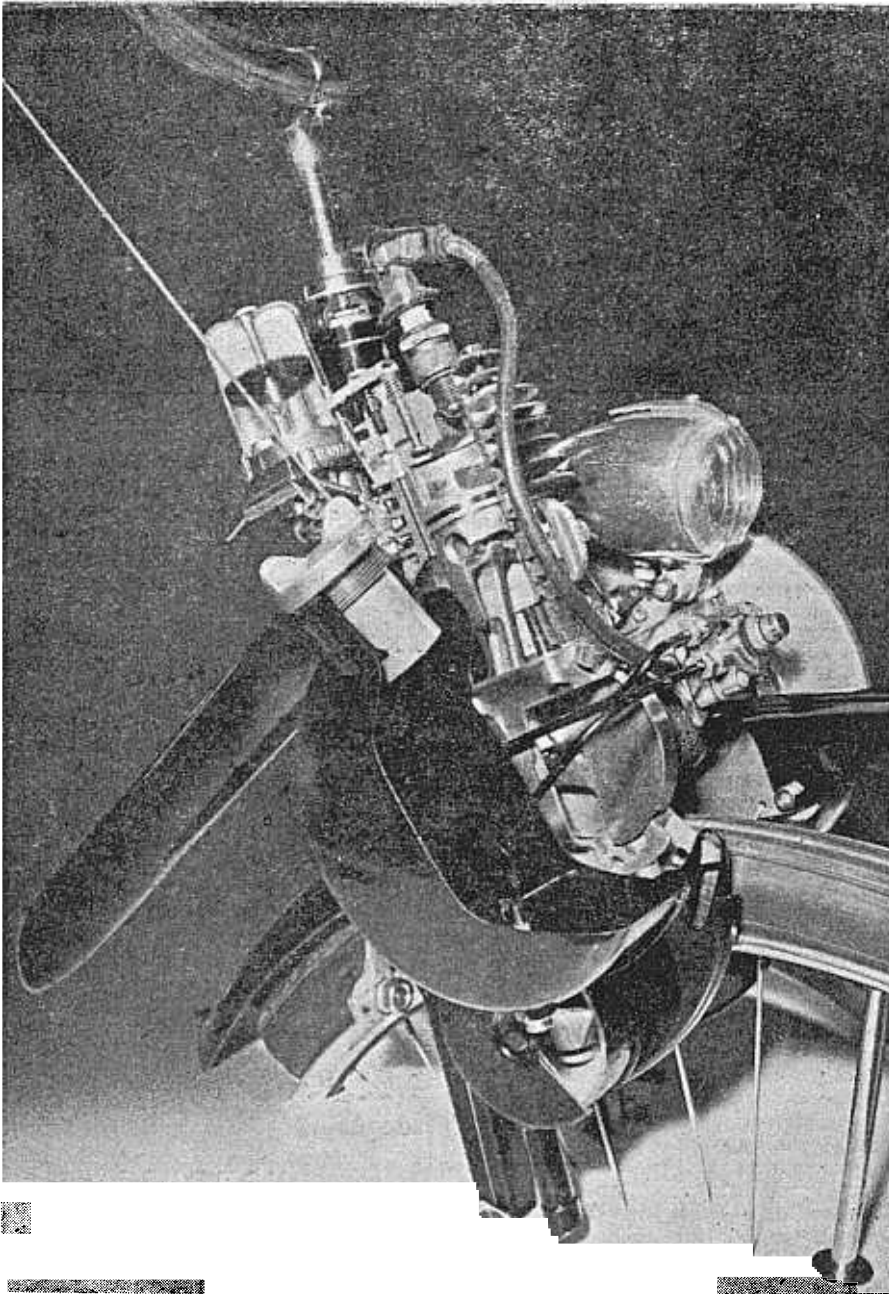

WEKELIJKS NIEUWSBLAD VOOR HET PERSONEEL
VAN DER HEEM N.V. - DEN HAAG - HOLLAND - NEDERLANDSCHE KROON RIJWIELFABRIEK N.V.

In ons vorige nummer hebben wij melding gemaakt van de opengesneden Solex (het doorgezaagde weesmeisje), dat in de afdeling enklfabricage vervaardigd werd voor de Solexstand op de tentoonstelling te Brussel. Hierbij e n afbeelding van dit meesterwerk. Uiteraard is het moeilijk om zo'n werkstuk op een plaatje tot zijn recht te doen komen, te meer daar deze foto gemaakt werd door het plexiglas omhulsel heen.

Bovendien gaat de afbeelding er door het clicheren en drukken nog op achteruit. Desondanks is het resultaat nog bevredigend en in ieder geval voldoende om zelfs de leek een duidelijk beeld te geven van constructie en werking van de Solex-motor.

Niet alleen auto's

It is echter niet alleen een automobiel-tentoonstelling, die ons in het enorme paleis wordt voorgezet; ook motorfietsen en rijwielen met en zonder hulpmotor zijn er te kust en te keur. In laatste categorie heeft men de keus uit liefst 37 merken, wel een bewijs van de fabrikanten van velo-hulpmotors de Belgische markt niet versmadden.

Een van deze 37 was ons RijwielSolex, dat hier voor de eerste maal in België acte de presence gaf. Hoewel nog niet bekendgemaakt is hoe de verkoop in België en Luxemburg aeregeld zal worden en er dus van een goede verkoop nog geen sprake is, werd dit vlagvertoon veel waarde gehecht. Het werd was de belangstelling zoals overal: De heer Slotboom van Stokvis, die op de stand de honneurs waarnam, had tenminste een reden tot klagen.

België is een land, waar de fiets, of den toelast, zoals men daar zegt, hoog in aanzien staat. Hier is dus een potentiële markt voor de Solex. Het is dus, zeg, een markt die benut zal worden. En het is juist de Solex, die de Belgen, geintereerd, aantrekkelijk als zij zijn, reeds lang

Men vergaapt zich als Nederlander toch wel op het enorme aantal mooie automobielen, dat men in Brussel ziet. Tot kilometers in de omtrek van het Palais stonden ze geparkeerd, de een al mooier dan de ander. Wij konden ons niet onttrekken aan de indruk, dat vele Belgen met die kostbare wagens boven hun stand leven en dat het hier ook niet al goud is wat blinkt.

Een ander product van onze fabrieken, dat geëxposeerd werd, was de handboormachine. Stokvis-Brussel had hiervoor een mooie stand bij de groep auto-gereedschappen en onderdelen. Een enorm aantal HBM's was tentoongesteld rondom een zeer groot model, dat draaide en fantastische krullen produceerde. Onze slotindruk: een prachtige tentoonstelling zonder daverende nieuwigheden. Grote belangstelling, echter niet overweldigend en meer aanbod dan koopkracht. De mooiste wagen, die wij zagen: een juweeltje van een Alfa Romeo met Farina-carrosserie met een prijs waarvoor men een 100 Solexen koopt. Daarom zal het RijwielSolex het wel beter in België doen, dan dat dure juweel. Maar mooi was

SALON DE L'AUTOMOBILE TE BRUSSEL

RIJWIELSOLEX voor de eerste maal in België

De automobiel-tentoonstelling die momenteel in het Palais du Centenaire gehouden wordt, heeft, zoals te verwachten was, een groot aantal kijkers uit België maar ook uit andere Europese landen getrokken. Hier immers zijn de nieuwe 1950-modellen te bezichtigen en aangezien de deviezen-restricties in België niet bestaan, is deze Salon een tentoonstelling waar men naast de kostbare Rolls Royce — die voor een 65.000 gulden uw eigendom wordt — de nederigste Renault, volkswagen of Fiat kunt aanschouwen. Alle landen zijn vertegenwoordigd; in de eerste plaats Amerika, dat met zijn vele merken en modellen domineert, daarnaast Engeland (welks auto's steeds Amerikaanser gaan aandoen), Frankrijk, Duitsland, Italië en Tsjecho-Slowakije.

Dit jaar weer bezoek ERRES-handelaren

Na een onderbreking van tien jaren zullen de bezoeken van ERRES-handelaren aan onze fabriek Maanweg dit jaar weer beginnen. Uiteraard moet aan dit soort bezoeken zeer grote betekenis toegekend worden, want de animo voor de verkoop van ERRES-producten kan in aanzienlijke mate gestimuleerd worden door een bezoek aan onze radiofabriek, waar de handelaren dan met eigen ogen de productie van de KY'S, SZ-en kunnen aanschouwen. In samenhang met Stokvis zullen wij ons uiterste best doen deze bezoeken ook het resultaat te doen afwerpen wat wij er van verwachten. De winkelier vormt de laatste en beslissende schakel in de weg, die het product doorloopt van producent naar verbruiker. Als hij gezien heeft hoe en onder welke omstandigheden de ERRES-producten ontstaan, zal hij die goede indruk kunnen overdragen op de klant-koper.

Of het een goede indruk zal zijn hangt af van ons allen. Daarom zij het nu reeds gezegd, dat wij er op rekenen dat ons gehele bedrijf zijn beste beentje voorzet. Alles model, zoals dat in militaire dienst heet. De eerste groep handelaren — ± 100 man uit het rayon Rotterdam — komt Maandag 6 Maart. In totaal zullen 12 groepen uit de rayons Den Haag, Amsterdam, Utrecht, Groningen, Maastricht, Deventer, Breda, Arnhem en Leeuwarden tussen 6 Maart en 26 Juni onze fabriek bezoeken.

Nieuwe telefoonlijst

Aangezien door de vele verhuizingen de bestaande telefoonlijst onbruikbaar was geworden is door afdeling organisatie een nieuwe (tijdelijke) telefoonlijst uitgegeven per 5-1-1950.

Extra exemplaren aan te vragen bij de heer Tetenburg, afdeling organisatie.

INFECTIES EN ONGEVALLEN

Jan Janszen prikt zich onder het werk in de vinger. Even kijken: het is niets, doorwerken!

Twee dagen later: 's nachts kloppende pijn in een vingertop. Verdorie, het is de vinger van de prik van eergisteren.

Om elf uur die ochtend geeft Janszen het werk op, het doet te veel pijn. In de verbandkamer zegt de dokter: Staken, in de ziektewet gaan. „Maar dokter, ik moet toch in de ongevallenwet,” roept Janszen uit, „ik stak me bij het werk.” — „Spijt me vriend,” is het antwoord, „van een verwonding is niets meer te zien en bovendien, hoe moeten wij voor de wet bewijzen, dat het onder het werk gebeurde? Was direct in de verbandkamer gekomen, dan was alles aangetekend en kon nu aangifte worden gedaan.”

Dus: met alle schrammen, prikken en wondjes direct naar de verbandkamer, zodat er:

1. minder kans op Infectie is,
2. geen moeilijkheden zijn als er onverhoopt later toch gestaakt moet worden.

MEDISCHE DIENST.

VACANTIE

Op de Directie-Kernvergadering welke Donderdag j.l. werd gehouden, is de fabrieksvacantie vastgesteld van 22 t/m 31 Juli.

Nadere bijzonderheden in het volgende VDH-tje.

KY 485 exit

„Niet zo'n gek cadeautje” schreef het Vrije Volk onder bovenstaande foto welke voorstelt het overhandigen van een ERRES radiotoestel KY 485 aan de heer F. A. Riegman te Rotterdam, wegens het aanbrengen van het 50.000ste lid van de ambtenarenbond, A.B.V.A. te Rotterdam.

Inderdaad, niet zo'n gek cadeautje, want die stijlvolle KY 485 is een mooi radiotoestel, waar de bezitter lang plezier van zal kunnen hebben. Inmiddels is de productie van dit toestel afgelopen en is in onze fabriek Maanweg al een begin gemaakt met het nieuwe type KY 405. Vooralsnog komt dit toestel nog niet voor het voetlicht; op de voorjaarsbeurs te Utrecht zullen de nieuwe modellen aan het publiek worden voorgesteld. Onze privé-mening: de nieuwe serie is buitengewoon mooi te noemen.

JONGENS MET LIEFHEBBERIJEN

overal verrijzen hobby-clubs

Aangespoord door een zeer welwillende recensie in de Groene Amsterdammer, hebben wij ons een exemplaar van Hobby Club aangeschaft, een technisch en populair wetenschappelijk maandblad voor jong en oud, dat wordt uitgegeven door De Bezige Bij, van Miereveldstraat 1, Amsterdam-Z.

Het doel van het blad is: te leiden tot de oprichting van Hobby Clubs, verenigingen van knutselende jongelui, die hun technische aanleg en visie uitleven in hun liefhebberijen. Wij hebben de Amerikanen vroeger dikwijls benijd om hun populair wetenschappelijke bladen als Popular Science, om maar een voorbeeld te noemen.

In die bladen kon de knutselaar naar hartelust grasduinen. Welnu, Hobby Club is geen haartje minder. De inhoud van het vierde nummer bewijst dit: Het bevat artikelen over televisie, radio (bouw van eenvoudige tweelamp-ontvanger), fotografie, telefisie, vliegwezen, knutselen met hout en scheikunde. Jongelui kunnen hier hun hart ophalen en de ouderen ook.

Wij hebben in ons land grote behoefte aan mensen, die serieus hun hobby beoefenen, omdat uit velen dezer knutselaars later de ingenieurs, constructeurs en technici ontstaan, die onmisbaar zijn voor onze industrialisatie. Denk maar eens aan het ontstaan van ons eigen bedrijf. De oprichters waren ook hobby-lieden, die van hun liefhebberij hun bedrijf maakten.

Mensen die hun handen weten te gebruiken, kunnen altijd en overal terecht. Leerzaam en verhelderend is bijvoorbeeld het artikel van ir G. v. d. Stoop, „Wil je ingenieur worden”. Wij maken daarom gaarne een beetje reclame voor dit blad, dat geen winst beoogt te maken, doch alleen zijn kosten wil goed maken.

Voor onze lezers zijn interessante Hobby-

Clubs al aanwezig te:

Den Haag: R. Schuttinck, v. Diepenburchstraat 128;

Rotterdam: Sj. Noorda, Wilderveenstraat 3a; Leiden: M. Harmsma, Hyacinthenstraat 25a; Utrecht: W. Bekker, Dopakker 101.

Het blad kost f 1,20 per kwartaal, giro-nummer administratie 25176. Losse nummers f 0,50.

Voor 40 bladzijden rijkelijk geïllustreerd, helemaal niet duur.

Fabriek UTRECHT

Ideeënbus

J. de Kroef, afdeling draaierij te Utrecht, deed enkele voorstellen, die zich weliswaar niet voor uitvoering lenen, doch die de inzender toch een aanmoedigingspremie van 1 gulden opleverden.

R. Th. Freud, afdeling montage, stelde voor een andere wijze van lossen van statorspoelen. Het voorstel wordt uitgevoerd. Beloning 3.50 gulden.

ZWEM-ESTAFETTE

Wij ontvingen een bericht van de Koninklijke Nederlandse Zwembond, afdeling Utrecht, dat op 16 Februari een zwem-estafette voor bedrijven gehouden zal worden in O.Z.I.E.B.I. Verzwoomen zal worden:

5 x 40 m vrije slag voor dames,

5 x 40 m vrije slag voor heren.

Het is dus de bedoeling, dat 1 of meer ploegen van 5 personen gevormd worden.

Bedrijfsgenoten, die hun krachten met andere bedrijven willen meten, kunnen zich t/m 4 Februari opgeven of inlichtingen vragen bij afdeling sociale zaken, mei. Solitie.

Deze week

over de waardering van fabrieksarbeid

De redevoering, die Professor Holst onlangs hield en die wij gedeeltelijk in dit blad overnamen, heeft de bal zodanig aan het rollen gebracht, dat elke krant deze dagen schrijft over onderwijsvernieuwing, heroriëntering, over de verzwaarde eisen aan het onderwijs gesteld, door de industrialisatie.

Vanzelfsprekend komt daarbij het vraagstuk: witte boord of overaal aan de orde. Industrialisatie betekent fabrieken en fabrieken worden bevolkt door mensen in overal. Maar mensen in overal worden niet overal zo gewaardeerd als voor een heilzame industrialisatie wel wenselijk zou zijn. Het is nog niet zo lang geleden, en om eerlijk te zijn, het is op vele plaatsen nog zo, dat de man uit de fabriek, de arbeider, niet in tel was.

Dat de fabrieksarbeider genoeg moest nemen met een andere behandeling dan de kan toorbiedende, minder verdiende, langer moest werken, minder vakantie had, vuiler werk deed, een nummer was, kortom eenvoudig niet meeteelde.

Zelfs in onze fabriek Maanweg, waar wij waarachtig toch niet ouderwets of reactionair zijn, is het zo geweest en op enkele punten nog wel zo, dat de faciliteiten voor de man uit de fabriek minder zijn dan die voor de kantoogmensen.

Jammer. Want die afstand is ongewenst in een onderneming, waar samenwerking een gebiedende eis is. Waar men samen alles kan bereiken wat er in een gezond bedrijf te bereiken valt met goedwillende mensen. Dat ie afstand verdwijnt is onmiskenbaar en wij kunnen het danken aan het sociale beleid en aan het werk van de Kernen, dat het bij ons de goede kant uitgaat.

Met het verdwijnen van de scheiding tussen fabriek en kantoor, vervaagt ook het vooroordeel tegenover de overal. Een fabrieksman is hetzelfde wat de kantoorman is: medewerker.

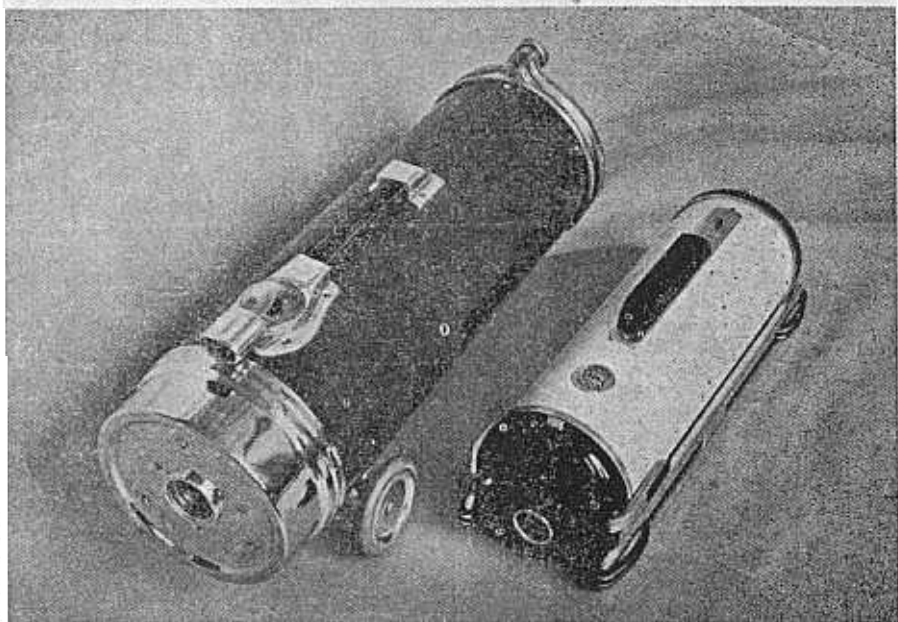
Waarlijk, de fabrieksman, die voor zijn werk staat en er zin in heeft, is te benijden. Kantoorwerk is meestal niet zo aantrekkelijk als het lijkt en de problemen der techniek zijn vaak te verkiezen boven die der cijfers.

Als wij dit zo lezen en dan denken aan het berichtje, eveneens in dit blad, dat een aantal „medewerkers” in Utrecht het leuk vond een garderobe te vernielen, moet het ons van het hart dat zulke mensen eigenlijk degenen zijn, die de vooruitgang voor de anderen in de weg staan. Mensen die toiletten bevuilden, kleedkamers ruïneren en in cantines rommel maken, pleegt men niettegenmoet te treden met allerlei voorzieningen, die hun aangenaam zijn en die het werken in de fabriek op een hoger plan brengen.

De goeden moeten dan weer onder de kwaden lijden en men vervalt weer in de cirkelredenering, dat mooie kleedkamers en dergelijke geen zin hebben, omdat het toch niet gewaardeerd wordt en komen er dus geen mooie kleedkamers. En als die er niet zijn wordt er van de andere kant weer gemopperd.

We zullen de zaak maar optimistisch bezien en ons spiegelen aan het grote voorbeeld, dat Van Marken, de oprichter van de Delftse Gist- en Spiritusfabriek reeds in de vorige eeuw gaf.

Toen waren er helemaal geen sociale voorzieningen en was de fabrieksarbeider helemaal niet in tel.

DAVID EN GOLIATH

twee ERRES-stofzuigers van formaat

Links onze bedrijfs-stofzuiger, de IS 140; rechts de welbekende SZ 305

Industriestofzuigers lenen zich door hun grotere vermogen voortreffelijk voor het stofzuigen in bedrijven, winkels en kantoren, in het algemeen daar waar zeer grote hoeveelheden stof moeten worden verplaatst.

Op de Utrechtse Jaarbeurs werd dit apparaat vorige jaar voor de eerste maal getoond en de ontvangst was zeer welwillend.

Op de SZ 305 zijn wij langzamerhand uitgekeken geraakt. Toch is dit niet dezelfde stofzuiger van vorige jaar. Deze SZ 305 is uitgerust met het nieuwe aggregaat AG 250, dat vervaardigd wordt door de fabriek te Utrecht en dat de eigenschappen dermate veranderd heeft, dat eigenlijk sprake is van een geheel nieuwe stofzuiger. De aantrekkelijkheid van de SZ 305 schuilt niet alleen in de fraaie vorm en afwerking en de vederlichte en praktische hulpstukken, doch ook in de zuigprestaties.

Zoals bekend wordt bij de vervaardiging op grote schaal gebruik gemaakt van lichte metalen — denken wij slechts aan ketel, buizen en mondstukken, welke vervaardiging aan onze medewerkers zeer hoge eisen stelt.

Lichte metalen zijn uitermate kostbaar, zowel door aanschaffingsprijs als door bewerkingen. Zorgen wij door zuinig behandelen, dat niets nodeloos verloren gaat.

Aardig is de verschillende gegevens van industrie- en huishoudstofzuiger naast elkaar te leggen.

vacuum maximum	1000 mm	1200 mm
luchtverplaatsing	42 l/sec	28 l/sec
energieverbruik	650 watt	375 watt

Van Marken was met Stork een der voortrekkers op dit gebied en zijn zegenrijke invloed doet zich nog gelden, al werd hij indertijd niet gewaardeerd. Als hij feestavonden gaf bestalen kwade (of eerder domme) elementen hem ten koste van hun kameraden.

En de kwestie witte boord of overal heeft zoveel te maken met Van Marken's sinaas-appelen, dat de waardering voor het fabrieks-werk ook pas zal komen als men de noodzaak en waarde van dit werk heeft leren inzien.

En die „men” zijn u en ik en zijn dus wij.

Burgerlijke Stand

Cornelis, zoon van D. Prijs, afdeling stamp-erij, op 13-1-1950.

INTREDINGEN

S. v. d. Berg, draaierij, op 16-1-1950.

K. van Ling, draaier, op 16-1-1950.

H. J. Fama, draaierij, op 16-1-1950.

T. W. v. 't Verlaat, nabewerking, op 16-1-'50.

Vandalisme door grote mensen

Het was niet de eerste keer, dat ons werd getoond, hoe men kans ziet in de herengarderobe de boel te vernielen. Wij stonden perplex. Hoe krijgen ze het kapot, alleen met moedwil en groot geweld. De daders zijn natuurlijk onbekend.

Binnenkort komen — bij wijze van proef — ook in de metaalwaren W.C.'s handdoeken te hangen. Hoe zal dit gaan? Het antwoord is aan ons.

Laten de vernielers zich echter gewaar-schuwd weten.

DE KERN.

Personeelsavond

Maandag a.s., om 20.00 uur, komt in onze cantine de heer Van Zijll spreken over: „Sport en Olympiade”.

De heer Van Zijll is directeur van het Nederlands Olympisch Comité en een bijzonder boeiend verteller.

Na zijn causerie zijn er enkele sportfilms. Kaarten halen bij de heer Van Bokhorst of de heer v. d. Wilt.

Waes er bijtijds bij, want het wordt vol.

DE KERN.

PORTRET VAN EEN KERNLID

Het zou wel een wonder zijn, als een bedrijf als het onze ook in De Kern niet een productieman had.

Welnu, die is er, de heer van der Plas. Als zodanig controleert hij of de besuiten en afspraken, in en door De Kern gedaan, inderdaad en op tijd worden uitgevoerd. Hij is, hoewel pas 38 jaar oud, bij VDH één der „oude rotten“. Want op zijn 19e jaar deed hij hier zijn intrede en heeft er sindsdien nog eens 19 jaar dienst bijgedaan.

Hij was toen de jongen uit Hardinxveld, waar zijn vader grondwerker was. Deze zond hem naar de ambachtsschool in Delft, waar hij zijn diploma meubelmaker behaalde. Hij knoopte daar nog een diploma van de avondvaktékschool aan en ging toen bij enige kleine zaken te werk. Maar zoals gezegd, op zijn 19e jaar kwam hij bij ons terecht en wel op de luidsprekerafdeling, waar hij de zogenaamde „orgeltjes“ hielp maken; de oudere garde begrijpt die term nog wel.

Steeds is hij in de houtvleugel te werk gebleven en wel op de meubelmakerij, zij het dan met af en toe korte uitstapjes naar de fineerderij. In 1945 werd hij baas; in 1946 verhuisde het houtmagazijn, terwijl hij later bovendien voor de houtvleugel productieman werd en de remplace kreeg te verzorgen.

Als u v. d. Plas ziet lopen, sportief ontwikkeld, flink in de schouders en met stevige gang, zou men niet zeggen

dat het leger hem indertijd voor te tengere bouw afkeurde. Het vele voetballen, ook indertijd in het VDH-elftal, en zijn wandelsport, denk aan zijn „Vierdaagse“ in 1947, hadden hem sindsdien wel „uitgebouwd“. Naast zijn sportliefhebberij

doet hij in zijn vrije uren veel aan lezen en puzzlen.

Zijn vrouw houdt hem thuis ook in de VDH-sfeer, want hij leerde haar kennen, toen zij in de houtafdeling werkte. Beiden voelen ze zich aan onze onderneming „getrouwd“ en hun 10-jarig dochtertje vertelt aan haar vriendinnetjes als de nieuwste glorie van haar papa, dat hij bestuurslid van de VDH-Kern is geworden.

Voordrachtavond MAARTEN KARTEYN

Het is goed, dat een voordrachtskustenaar als Maarten Kapteyn eens achter de microfoon vandaan komt en direct voor het publiek optreedt.

De heer Kapteyn vindt dit zelf ook prettig — al vergt het optreden voor de radio in luisterspelen, strijkrachtenprogramma's enz. minder geheugenwerk.

Maarten Kapteyn bood de liefhebbers van goede voordrachtskunst, op Woensdagavond 18 Januari in de filmzaal Maanweg, een gevarieerd programma. Twee gedichten van M. Nijhoff: „De soldaat, die Jezus kruisigde“ en „Kinderkruistocht“, een ballade van Werumeus Buning.

Twee stukjes alleen-toneel: „Het verraderlijke hart“ van E. A. Poe en „Ik neem het op voor Dempsey“, van Irwin Shaw.

Na de pauze: „De Naumachie“ van Louis Couperus en de „Memoires van een gele hond“ van O'Henri.

De verzen van Nijhoff werden rustig en beheerst gezegd. Een huivering beving allen

Kernspreekuur, Maanweg

De Kern houdt op Maandag 23 Januari aanstaande spreekuur in wachtkamer 1, began grond.

Aanwezig zijn:

1e pauze: de heer v. d. Plas en de heer Penning.

2e pauze: mej. Van Rietschoten en de heer L. B. v. d. Linden.

bij het dramatische verhaal van een krankzinnige in het stuk van E. A. Poe.

Na de geestige Amerikaanse stukken van Irwin Shaw en O'Henri brak een daverend applaus los. Eén van de hoogtepunten was „De Naumachie“ van Louis Couperus: de geschiedenis van een gladiator bij een zeeslag tot vermaak van de keizer in de Romeinse tijd.

De Kern wijst er nog eens op, dat er naar gestreeft wordt de avonden, die zij organiseert, op tijd te beginnen en niet later dan half elf te beëindigen.

Tijdens de voordrachtavond van Maarten Kapteyn bleek weer eens hoe hinderlijk het is als iemand te laat binnenkomt.

Er werd

. Maandag j.l. weer overgeschakeld op de normale werktijd. Tot aller genoegen, ook al waren er de eerste dag weer lieden, die de mededeling in het VDH-tje hadden veronachtzaamd, tot hun verbazing de Maanweg om 8.42 uur woest en ledig vonden.

. . . voor de impregneerderij ontvangen een nieuw electrisch verwarmd compoundbad. (Dit is de bak met gesmolten compoundteerachtig isolatiemateriaal, waar de transformatoren in gedompeld worden en hun gitzwarte uiterlijk krijgen.

. . . vorige week voor de eerste maal de 5% uitbetaald. Alles kwam nog op tijd en voor degenen die dit vanzelfsprekend vinden zij vermeld, dat afdeling loonadministratie zich voor deze krachttoer geducht heeft moeten inspannen. Nog meer dan anders; hoewel het dan al jakkeren is.

FAMILIE BERICHTEN

In elke krant, dus ook in deze, is het de rubriek familieberichten, die het eerste de aandacht vraagt. Negen van de tien lezers beginnen met de burgerlijke stand en komen via de kleine berichten — hun collega's, betreffende — tot de artikelen. Het hoofdartikel wordt waarschijnlijk het laatst gelezen en daar kunnen wij vrede mee hebben. Als het maar gelezen wordt.

De laatste tijd wordt de redactie echter in toenemende mate vertikt met inzendingen, die vrijwel alle dankbetuigingen zijn: voor cadeaux bij huwelijk of verloving, voor de attentie van Ziekentroost.

Gezien de vrijwel onveranderlijke inhoud — er zijn nu eenmaal niet zoveel variaties op dit thema mogelijk — hebben wij aanvankelijk overwogen dit soort berichten maar helemaal te laten vervallen.

Wij zijn op dit besluit teruggekomen door de vele protesten van degenen, die hun dankbaarheid wilden uiten.

Om nu zowel de geit als de kool te sparen zullen wij het voortaan zo doen, dat een speciale rubriek „Dankbetuigingen“ wordt geopend. Hieronder de eerste aflevering.

Dankbetuigingen werden ontvangen van: Mej. Heeman — afdeling typekamer — voor de vele attenties van Ziekentroost, ontvangen tijdens haar ziekte.

L. Pelgrom — afdeling nabewerking, — aan Ziekentroost en collega's voor de belangstelling tijdens ziekte.

Burgerlijke Stand

Geboren:

Marianne, dochter van M. Zuidwijk, afd. Inkoop, op 16 Januari 1950.

Johanna, dochter van R. van Otst, afdeling gereedschapbureau, op 13-1-1950.

Gehuwd:

Mej. W. C. G. Prins, afdeling montage, met R. J. W. A. de Best, op 18-1-1950.

Mej. F. Stakenburg, afdeling Service, met C. v. d. Krol, op 1-2-1950.

INTREDINGEN

H. S. Schouten, financiën.

A. Osnabrug, draaijerij.

P. Dreef, slijperij.

P. Kipp, Solexmotormontage.

Vacantie in het Buitenland

Het ligt in de bedoeling van de opleidingscommissie om bij voldoende belangstelling uit het bedrijf conversatiecursussen Engels en Frans te organiseren.

Belangstellenden kunnen zich vrijblijvend melden bij de heer Van Dorp, afdeling personeelszaken.

Ideeën

A. A. van der Hoogen, afdeling machinale houtbewerking, stelde een eenvoudige wijziging in de fraismal KY 507 voor. Het voorstel leverde besparing en 5 gulden beloning op.

A. Belonje, afdeling draaijerij, deed het voorstel de curven van revolverautomaten in een oliebad te doen lopen. Zulks ter beperking van de slijtage.

Het voorstel is goed uitvoerbaar en werd beloond met 10 gulden.